

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 36

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 ianuarie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 676 din 29 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 alin. (9) din Codul de procedură penală	2-4	31. — Hotărâre privind actualizarea valorilor unor imobile cuprinse în anexa nr. 19 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Administrației Prezidențiale....	11-12
Decizia nr. 693 din 31 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, art. I pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 1 pct. III.5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	5-7	32. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române domnului Manumua Tevita	13
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
3. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011	8-9	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
27. — Hotărâre pentru actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Satu Mare din subordinea Ministerului Afacerilor Interne	9	60. — Decizie privind eliberarea domnului Ion Gabriel Bratu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România	13
28. — Hotărâre pentru modificarea poziției nr. 32 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului și pentru actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Sălaj din subordinea Ministerului Afacerilor Interne	10	61. — Decizie privind eliberarea doamnei Graziela Elena Vâjială din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România	14
		62. — Decizie privind eliberarea domnului Gabriel Costache din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România	14
		63. — Decizie pentru numirea domnului Alexandru Mutruc în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	15
		64. — Decizie pentru numirea domnului Dragoș Mihael Ciuparu în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației și Cercetării	15
		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
		239/2019. — Ordin pentru aprobarea Normei tehnice privind delimitarea zonelor de protecție și de siguranță aferente capacităților energetice	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 676**

din 29 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 alin. (9)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 alin. (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 4.318/118/2015 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 405D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată. Subliniază scopul pentru care a fost abrogată măsura suspendării de drept a cauzei în situația invocării unei excepții de neconstituționalitate, și anume înlăturarea abuzului de drept, precum și garanțiile instituite în situația admiterii excepției. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 814 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 22 februarie 2018, și Decizia nr. 449 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 6 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.318/118/2015, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 alin. (9) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, cu ocazia soluționării unor apeluri.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța judecătorească arată că, prin Încheierea din 27 aprilie 2017, a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) din Codul penal în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, respectiv art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal, așa cum au fost interpretate prin Decizia nr. 26 din 3 decembrie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în raport cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție.

6. Susține că, întrucât cercetarea judecătorească s-a încheiat în cauză, au fost acordate termene, în mod succesiv, pentru a se evita pronunțarea unei hotărâri revizibile. Deoarece nu s-a putut estima data pronunțării Curții Constituționale asupra excepțiilor de neconstituționalitate cu care a fost sesizată, instanța de apel s-a simțit îndreptățită să pună în discuția părților posibilitatea suspendării judecării apelurilor prin reținerea incidenței art. 413 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 2 alin. (1) din același act normativ, în sensul unei suspendări facultative prin aplicarea dreptului comun în materie.

7. Această opțiune este în prezent paralizată în mod absolut de dispozițiile art. 367 alin. (9) din Codul de procedură penală, care interzic numai în ceea ce privește judecata cauzelor penale suspendarea judecării în mod facultativ până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate cu care a fost sesizată în respectiva cauză. Apreciază că interdicția de a dispune suspendarea este împotriva interesului public, întrucât împiedică reținerea cazului prevăzut de art. 156 alin. (1) din Codul penal, prescripția răspunderii penale continuând să curgă în lipsa unei dispoziții de suspendare exprese.

8. Susține că dispoziția criticată este neclară, deoarece sintagma „ridicarea unei excepții de neconstituționalitate” se poate referi numai la etapa invocării acesteia, nu și la etapa ulterioară verificării condițiilor de admisibilitate, care presupune sesizarea Curții Constituționale. Mai mult, dispoziția criticată are și caracter discriminatoriu în discordanță cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu există nicio justificare rațională și nediscriminatorie care să permită suspendarea facultativă a judecării cauzelor civile și să interzică suspendarea facultativă a judecării cauzelor penale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului**, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. În ceea ce privește caracterul discriminatoriu al textului criticat, arată că nu se poate pune semnul egalității între părțile procesului civil și participanții din cadrul procesului penal, fiecare categorie de proces (civil/penal) fiind guvernată de proceduri specifice. Or, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. Totodată, corelând dispozițiile art. 16 alin. (1) cu prevederile art. 4 alin. (2) din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că acestea vizează egalitatea în drepturi între cetățeni și determină criteriile nediscriminării, respectiv rasa, naționalitatea, originea etnică, religia, opinia, apartenența politică și averea sau originea socială. Or, instituirea prin textele de lege criticate a unor dispoziții procedurale referitoare la imposibilitatea suspendării

cauzei ca urmare a ridicării excepției de neconstituționalitate nu este de natură să creeze vreo discriminare între persoanele vizate de ipoteza normei juridice, pe criteriile menționate anterior.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 367 alin. (9) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Ridicarea unei excepții de neconstituționalitate nu suspendă judecarea cauzei.*”

15. Instanța judecătorească susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, și art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 47 alin. (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, dintr-o perspectivă similară, prin Decizia nr. 814 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 22 februarie 2018, și Decizia nr. 449 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 6 noiembrie 2017.

17. Cu acele prilejuri Curtea a reținut că prin dispozițiile Legii nr. 177/2010 au fost aduse modificări procedurii de soluționare a excepțiilor de neconstituționalitate, respectiv etapei judecătorești a procedurii. Astfel, a fost eliminată suspendarea de drept a soluționării cauzei de fond pe durata derulării procedurii în fața Curții Constituționale și a fost introdus un nou motiv de revizuire a hotărârilor definitive: în materie civilă — declararea neconstituționalității legii, ordonanței ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță care a făcut obiectul unei excepții invocate în cauza respectivă sau a altor dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare, respectiv în materie penală — soluția pronunțată în cauză s-a întemeiat pe dispoziția legală declarată neconstituțională sau pe alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare. Așadar, prin dispozițiile art. 1 pct. 3 din Legea nr. 177/2010 au fost abrogate normele referitoare la suspendarea *ope legis* a cauzelor în care se invocau excepții de neconstituționalitate, și anume dispozițiile cuprinse în art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în art. 303 alin. 6 din vechiul Cod de procedură penală și în art. 8 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

18. Curtea a reținut, prin Decizia nr. 1.106 din 22 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010, că opțiunea legiuitorului în sensul abrogării măsurii suspendării de drept se întemeiază pe faptul că invocarea excepțiilor de neconstituționalitate de către părți era folosită de multe ori ca modalitate de a întârzia judecarea cauzelor. În condițiile în care scopul măsurii suspendării de drept a judecării cauzelor la instanțele de fond a fost acela de a asigura părților o garanție procesuală în exercitarea dreptului la

un proces echitabil și dreptului la apărare, prin eliminarea posibilității judecării cauzei în temeiul unei dispoziții legale considerate a fi neconstituționale, realitatea a dovedit că această măsură s-a transformat, în majoritatea cazurilor, într-un instrument menit să tergiverseze soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. Reglementarea a încurajat abuzul de drept procesual și arbitrarul într-o formă care nu putea fi sancționată, atâta vreme cât suspendarea procesului era privită ca o consecință imediată și necesară a exercitării liberului acces la justiție. Astfel, scopul primordial al controlului de constituționalitate — interesul general al societății de a asana legislația în vigoare de prevederile afectate de vicii de neconstituționalitate — a fost pervertit într-un scop eminentamente personal, al unor părți litigante care au folosit excepția de neconstituționalitate drept pretext pentru amânarea soluției pronunțate de instanța în fața căreia a fost dedus litigiul.

19. Or, Curtea a constatat că, prin adoptarea Legii nr. 177/2010, voința legiuitorului a fost aceea de a elimina invocarea excepției de neconstituționalitate în alt scop decât cel prevăzut de Constituție și lege, preîntâmpinând, pentru viitor, exercitarea abuzivă de către părți a acestui drept procesual. De asemenea, Curtea a reținut că intervenția legiuitorului, prin care a fost abrogată măsura suspendării de drept a cauzelor în care se invocă excepții de neconstituționalitate, constituie tocmai expresia asumării și respectării obligației ce revine statului cu privire la crearea cadrului legislativ corespunzător prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Noua reglementare asigură accesul persoanei la justiție, atât la instanța de drept comun, cât și la instanța constituțională, părțile beneficiind în continuare de toate mijloacele de apărare care le sunt recunoscute prin lege și, implicit, de posibilitatea de a-și realiza, în mod real, drepturile și a-și satisface interesele în fața justiției. Abrogarea măsurii suspendării de drept a cauzelor nu impiedică asupra efectivității dreptului de acces la un tribunal, neconstituind un obstacol în valorificarea acestui drept, de natură a-i pune în discuție însăși substanța. Mai mult, măsura adoptată asigură echilibrul procesual între persoane cu interese contrare, fiind menită să garanteze egalitatea de arme a acestora, prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor lor legitime.

20. Totodată, Curtea a observat că abrogarea măsurii suspendării de drept a cauzelor a fost însoțită de reglementarea unor noi cauze de revizuire în materie civilă, respectiv penală, de natură să asigure părților garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil. Astfel, în cazul în care excepția de neconstituționalitate este admisă și legea, ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau ordonanță ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare, au fost declarate neconstituționale, iar, până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Curții Constituționale, hotărârea prin care s-a soluționat cauza în care a fost invocată excepția a devenit definitivă, persoanele prevăzute de lege pot cere revizuirea acestei hotărâri. Lipsa reglementării unei căi de atac ar fi lipsit de fundament însuși controlul de constituționalitate, întrucât ar fi pus părțile în imposibilitatea de a beneficia de efectele deciziei Curții, deci ale controlului de constituționalitate pe care ele l-au declanșat, împrejurare ce ar fi echivalat cu o veritabilă sancțiune aplicabilă acestora.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Distinct de cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale, în ceea ce privește lipsa de claritate a sintagmei „ridicarea unei excepții de neconstituționalitate”, Curtea reține că nici această critică nu este întemeiată.

23. Curtea observă că noțiunea de „ridicare a excepției de neconstituționalitate” a fost utilizată de legiuitor în cuprinsul Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale încă de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 22 mai 1992, rămânând neschimbată indiferent de modificările legislative suferite de acest act normativ. În ceea ce privește dispozițiile Codului de procedură penală, Curtea constată că noțiunea criticată este utilizată de legiuitor atât în noua reglementare [art. 367 alin. (9)], cât și în vechea reglementare [art. 303 alin. 6].

24. În acest context, Curtea reține că, pronunțându-se asupra constituționalității dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968, a constatat, prin Decizia nr. 828 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007, că acestea au în vedere „suspendarea judecării cauzei în situația sesizării Curții Constituționale, până la soluționarea excepției de neconstituționalitate”. Totodată, prin Decizia nr. 366 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Curtea a reținut că dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 sunt „norme de procedură care instituie un caz de suspendare legală a judecării în intervalul de timp cuprins între pronunțarea încheierii de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată sau de arbitraj comercial, și repunerea pe rol a cauzei, după soluționarea excepției de către instanța de contencios constituțional”.

25. Așa fiind, Curtea apreciază că utilizarea de către legiuitor a sintagmei „ridicare a excepției de neconstituționalitate” în contextul reglementării unei cauze de suspendare sau a unei interdicții de a suspenda cauza se referă la procedura pe care o excepție de neconstituționalitate o parcurge din momentul invocării ei până în momentul soluționării acesteia de către instanța de contencios constituțional.

26. De altfel, dacă s-ar accepta premisa autoarei excepției, s-ar ajunge la concluzia că legiuitorul a reglementat interdicția de a suspenda cauza exclusiv pentru momentul în care subiecții prevăzuți de lege solicită sesizarea Curții Constituționale. Or, solicitarea sesizării Curții Constituționale se realizează instantaneu, fie în ședință publică, fie prin depunerea unei cereri scrise, fiind foarte greu de imaginat cum această etapă procesuală ar putea fi suspendată.

27. În ceea ce privește critica potrivit căreia se creează o discriminare deoarece se permite suspendarea facultativă a judecării cauzelor civile și se interzice suspendarea facultativă a judecării cauzelor penale, Curtea reține că nici aceasta nu este întemeiată. Într-adevăr, în materie civilă legiuitorul nu a

reglementat expres interdicția de a suspenda cauza în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate, fiind aplicabile dispozițiile art. 413 din Codul de procedură civilă. În practică, s-a reținut, în contextul ridicării unei excepții de neconstituționalitate, că dispozițiile art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă reglementează suspendarea facultativă a judecării, oferind judecătorului opțiunea de a aprecia asupra oportunității aplicării acestei măsuri față de împrejurările concrete ale cauzei. Astfel, lipsa unei dispoziții procesuale exprese în sensul suspendării judecării cauzei în cazul admiterii cererii de sesizare a instanței de contencios constituțional cu excepția de neconstituționalitate, coroborată cu abrogarea art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, care prevedea suspendarea de drept a judecării cauzei în intervalul de soluționare a excepției de neconstituționalitate, relevă intenția legiuitorului, manifestată în noile reglementări, de a nu impune cu caracter obligatoriu, imperativ, de drept, luarea de către judecător a unei asemenea măsuri; în egală măsură însă aceste împrejurări nu pot să conducă la concluzia că instanța nu poate suspenda cursul judecării în cazul particular de suspendare facultativă, atunci când, în funcție de elementele cauzei, apreciază că măsura se impune (Decizia nr. 1.160 din 21 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă).

28. Cu toate acestea, Curtea apreciază că instituția suspendării cauzei în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate este reglementată diferit în materie penală și civilă avându-se în vedere tocmai specificul acestora, fără ca în acest mod să se dea naștere la o discriminare. De altfel, o diferență de reglementare a instituției suspendării cauzei în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate se poate observa și între cele două materii anterior menționate și cea a contenciosului administrativ.

29. Mai mult, specificul cauzelor determină o reglementare diferită chiar în cadrul aceleiași materii, dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 menționând expres obligația instanței de contencios administrativ de a suspenda soluționarea cauzei pe fond, dacă sesizează Curtea Constituțională, prin încheiere motivată, apreciind că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, aplicându-se numai în cazul acțiunilor introduse de către persoanele vătămate într-un drept al lor ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, în temeiul alin. (1) al aceluiași articol. Prin urmare, Curtea constată că specificul cauzei/materiei reprezintă o justificare obiectivă și rezonabilă pentru reglementarea diferențiată a instituției suspendării cauzei în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 4.318/118/2015 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 367 alin. (9) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 693

din 31 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, art. I pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 1 pct. III.5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, ale pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 1 alin. III pct. 5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, excepție ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 482/329/2018 al Judecătoriei Turnu Măgurele și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.062D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 482/329/2018, **Judecătoria Turnu Măgurele a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, ale pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 1 alin. III pct. 5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanța judecătorească,

din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri în materie contravențională.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța judecătorească susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece pe calea unor ordonanțe ale Guvernului au fost modificate și completate dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, act normativ aprobat printr-o lege organică. Astfel, se arată că legea organică menționată a fost „modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 21/2008 (*în realitate, Ordonanța Guvernului nr. 21/2014*), care are caracter de lege ordinară”. Se mai arată că „Ordonanța Guvernului nr. 21/2008 (*în realitate, Ordonanța Guvernului nr. 21/2014*) a fost emisă în baza Legii nr. 119/2014”, care are caracter de lege ordinară. În raport cu acestea, instanța judecătorească, autoare a excepției, apreciază că „o lege organică, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2006, care a fost aprobată prin Legea nr. 6/2007, a fost modificată prin lege ordinară, ceea ce nu corespunde voinței Adunării Constituante din 21 noiembrie 1991”. În susținerea criticii de neconstituționalitate se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000.

6. De asemenea, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materia legilor organice (spre exemplu, Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008 sau Decizia nr. 786 din 13 mai 2009), potrivit căreia „criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice”, instanța judecătorească invocă dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. m) teza I și ale art. 52 alin. (1) din Constituție, în raport cu diminuarea patrimoniului petentului cu suma de 580 lei, precum și suspendarea dreptului de a conduce pe o perioadă de 30 de zile.

7. În fine, instanța judecătorească arată că „nu ar putea fi invocată existența unui vid legislativ cu privire la circulația pe drumurile publice a vehiculelor în raport de posibilitatea emiterii, oricând a unei ordonanțe de urgență care să respecte dispozițiile art. 73 din Constituție”.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 103 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, ale pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 1 alin. III pct. 5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. Din examinarea considerentelor actului de sesizare rezultă că, în realitate, excepția de neconstituționalitate vizează următoarele prevederi legale:

— Art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: *„Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: (...)*

f) nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu;”;

— Art. I pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 29 august 2014, având următorul cuprins: *„În cuprinsul ordonanței de urgență, următoarele expresii și termeni se înlocuiesc după cum urmează: (...)*

e) în cuprinsul [...] art. 100 alin. (2) și alin. (3) partea introductivă și lit. b), [...], expresiile «autovehicul sau tramvai», «autovehicule sau tramvaie» și «autovehicule ori tramvaie» se înlocuiesc cu expresia «autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai» [...];”;

— Art. 1 pct. III. 5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2014, având următorul cuprins: *„În temeiul art. 115 alin. (1) din Constituția României, republicată, Guvernul este abilitat ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2014, și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2014, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează: (...)*

III. Apărare națională și afaceri interne

(...)

5. *modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”*

12. În opinia instanței judecătorești, autoarea a excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 73 alin. (1) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, aspectele puse în discuție de autoarea excepției de neconstituționalitate vizează pretinsa neconstituționalitate extrinsecă ce decurge din modificarea unor prevederi ale unei ordonanțe de urgență a Guvernului, care conține norme de natura legii organice, prin dispozițiile unei ordonanțe simple. Astfel, prin Legea nr. 119/2014, Guvernul a fost abilitat să emită Ordonanța nr. 21/2014 care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobată prin Legea nr. 49/2006, lege organică. Analizând aceste critici de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că acestea se referă la pretinsa încălcare a dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii și art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

14. Referindu-se la regimul juridic al legilor organice, inclusiv din perspectiva regulilor referitoare la modificarea acestora, Curtea a statuat că domeniul lor este foarte clar delimitat prin textul Constituției, fiind de strictă interpretare (Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994), astfel încât legiuitorul va adopta legi organice numai în acele domenii. Prin mai multe decizii (Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, sau Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009), Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete natură de lege organică, întrucât altfel s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice. De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice.

15. Analizând din perspectiva criteriului material dispozițiile art. I pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014, Curtea constată că acestea dispun sub aspect terminologic cu privire la expresiile *„autovehicul sau tramvai”*, *„autovehicule sau tramvaie”* și *„autovehicule ori tramvaie”*, pe care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 le utilizează în cuprinsul art. 100 alin. (3), în sensul înlocuirii acestora cu expresia *„autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai”* ori *„autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie”*, după caz.

16. Nici dispozițiile art. 52 și nici cele ale art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție nu impun ca reglementarea unor asemenea expresii să se realizeze prin lege organică. Rezultă astfel că normele modificate nu au caracter organic, ci ordinar, astfel încât modificarea lor poate fi realizată tot prin norme cu caracter ordinar. De altfel, acceptarea susținerilor autoarei excepției ar avea drept consecință extinderea domeniilor rezervate de Legea fundamentală legii organice, încălcându-se astfel normele exprese ale Constituției.

17. Pentru aceste considerente, Curtea constată că reglementarea criticată și normele pe care le modifică sunt circumscrise, sub aspectul domeniului de reglementare, legii ordinare, iar legiuitorul delegat a acționat în temeiul și limitele art. 115 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, sunt neîntemeiate criticile formulate în raport cu 73 alin. (3) lit. m) din Constituție.

18. În ceea ce privește invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, Curtea observă că, în acea cauză, instanța de contencios constituțional a reținut că motivele invocate nu justificau abrogarea unei legi organice (Legea monopolului de stat), pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență, neexistând elementele necesare definirii unui caz excepțional, în sensul constatării unui pericol public major și care să nu poată fi evitat decât pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență. Or, în prezenta cauză, ipoteza juridică este diferită și, prin urmare, considerentele și soluția reținute de instanța de contencios constituțional în decizia precitată nu pot fi aplicate *mutatis mutandis*.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, vizând o încălcare a patrimoniului persoanei sancționate contravențional, Curtea reține că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut. Potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege, iar alin. (7) al aceluiași articol obligă

proprietarul la „respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului”, îi revin. Așa fiind, nu se poate susține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului. De asemenea, sub aspectul conținutului reglementării, reglementarea prin lege a contravenției și a sancțiunii nu are semnificația reglementării în domeniul regimului juridic general al proprietății sau dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică, prevăzute de art. 73 alin. (3) lit. m) și ale art. 52 din Constituție.

20. În raport cu aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. m) și art. 52 din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

21. Totodată, contrar susținerilor autorului excepției, prevederile legale criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”. Așa fiind, reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată din perspectiva interesului general ocrotit. În același sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu, prin deciziile nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, și nr. 44 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 482/329/2018 al Judecătoriei Turnu Măgurele și constată că prevederile art. 100 alin. (3) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, ale art. I pct. 35 lit. e) teza a VII-a din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 1 pct. III.5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Turnu Măgurele și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea art. 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011

Luând în considerare Decizia Curții Constituționale nr. 387/2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii,

ținând cont de prevederile art. 56 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 93/2019, ce permit salariații să opteze în scris pentru continuarea executării contractului individual de muncă, în termen de 30 de zile calendaristice anterior împlinirii condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, până la împlinirea vârstei de 65 de ani de către aceasta,

având în vedere faptul că statutul personalului didactic este reglementat de Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, lege specială în raport cu prevederile Legii nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de necesitatea unei reglementări exprese privind posibilitatea femeilor din rândul personalului didactic de a continua raporturile de muncă în condiții identice cu bărbații, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani,

pentru prevenirea oricăror dificultăți în aplicare, dar și pentru a asigura o egalitate de tratament între femei și bărbați cu privire la înțelesul sintagmei „vârsta standard de pensionare” și aplicarea efectivă a Deciziei Curții Constituționale nr. 387/2018,

luând în considerare necesitatea ca menținerea ca titular în funcția didactică sau reîncadrarea în funcția de personal didactic să fie corelate și cu opțiunea continuării executării contractului de muncă până la împlinirea de către femei a vârstei de 65 de ani,

dispozițiile art. 284 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, reglementează norme specifice aplicabile personalului didactic din învățământul preuniversitar și derogări de la dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, coroborând cele de mai sus cu dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se impune unitatea de reglementare în materia pensionării personalului didactic în cadrul aceluiași act normativ.

Urgența adoptării prezentului act normativ se impune și din perspectiva faptului că în conformitate cu prevederile Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2020—2021, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.259/2019:

— începând cu data de 22 ianuarie 2020 debutează etapa încadrării unităților de învățământ cu personal didactic titular, ceea ce presupune stabilirea personalului didactic titular care își poate continua activitatea și în anul școlar 2020—2021;

— în perioada ianuarie—februarie 2020 se analizează cererile de menținere în activitate a personalului didactic din unitățile de învățământ preuniversitar, ca titular, în funcția didactică, până la trei ani peste vârsta de pensionare, ceea ce presupune stabilirea clară, fără echivoc, a personalului didactic titular care trebuie pensionat, respectiv a personalului didactic titular care își poate continua activitatea în baza prevederilor art. 284 alin. (6) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— în perioada aprilie—mai 2020 se derulează etapa privind reîncadrarea personalului didactic care a avut calitatea de titular în învățământul preuniversitar și a fost pensionat și care nu a depășit cu mai mult de 3 ani vârsta de pensionare, cu condiția suspendării pensiei pe durata reîncadrării, conform prevederilor art. 284 alin. (7) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în situația neadoptării în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență, personalul didactic de predare de gen feminin nu ar putea exercita, în mod clar și lipsit de echivoc, drepturile subiective legitime recunoscute ca atare de Curtea Constituțională a României, iar Ministerul Educației și Cercetării, în calitate de autoritate de stat cu atribuții în domeniu, ar fi în imposibilitatea obiectivă de a asigura premisele personalului care intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 387/2018 de a beneficia de dreptul de a rămâne în activitate sau de a fi menținut în activitate ca titular peste vârsta de pensionare, respectiv dreptul de a fi reîncadrat în funcția de personal didactic, cu condiția suspendării pensiei pe durata reîncadrării, similar cu personalul didactic de gen masculin. Pe de altă parte, faptul că personalului didactic de predare de gen feminin care nu și-ar putea continua activitatea didactică ar trebui înlocuit, ar genera dificultăți suplimentare în procesul de încadrare a unităților de învățământ cu personal didactic calificat.

Lipsa unei astfel de intervenții legislative este de natură să genereze, pe de o parte, situații discriminatorii pentru personalul didactic de gen feminin și, pe de altă parte, o aplicare neunitară a dispozițiilor legale, aspecte ce constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — După alineatul (1) al articolului 284 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduc patru noi alineate, alineatele (11)—(14), cu următorul cuprins:

„(11) În termen de 30 de zile calendaristice anterior împlinirii condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, personalul didactic poate opta pentru

continuarea executării contractului individual de muncă până la împlinirea vârstei standard de pensionare prevăzută de lege pentru bărbați, respectiv vârsta de 65 de ani. Angajatorul nu poate îngradi sau limita acest drept.

(12) Exercițarea dreptului prevăzut la alin. (11) se face în scris, prin cerere adresată consiliului de administrație al unității de învățământ și depusă la secretariatul acesteia.

(1³) Personalul didactic care a optat pentru continuarea executării contractului individual de muncă până la împlinirea vârstei de 65 de ani în condițiile alin. (1¹) beneficiază de toate drepturile personalului didactic.

(14) Personalului didactic care a optat pentru executarea contractului individual de muncă până la împlinirea vârstei de 65 de ani în condițiile alin. (1¹) i se aplică, în mod corespunzător prevederile alin. (6)—(8).”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Raluca Turcan

Ministrul educației și cercetării,

Cristina Monica Anisie

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

București, 16 ianuarie 2020.

Nr. 3.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Satu Mare din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Satu Mare din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

p. Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Ioan Burduja,

secretar de stat

București, 16 ianuarie 2020.

Nr. 27.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Satu Mare din subordinea Ministerului Afacerilor Interne pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării, precum și datele de identificare

Nr. de inventar M.F.P. și codul de clasificare	Denumirea și adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Situția juridică		Tipul bunului
				Baza legală a majorării valorii de inventar	În administrare/ concesiune	
160420 8.29.13	Strada Alexandru Ioan Cuza nr. 11; municipiul Satu Mare, județul Satu Mare	Teren în suprafață de 2.742 mp; CF: 176473	1.148.836,60	Raport de evaluare nr. 1.436/SM/15.02.2019	În administrarea Instituției Prefectului — Județul Satu Mare din subordinea Ministerului Afacerilor Interne CUI: 3897254	Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea poziției nr. 32 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului și pentru actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Sălaj din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Poziția nr. 32 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11 noiembrie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„32.	Sălaj	— Piața 1 Decembrie 1918 nr. 12, Zalău	Palat administrativ (S + P + 2 etaje) — suprafața construită 1.590 mp; — suprafața construită desfășurată 5.808 mp; — terenul aferent 4.193 mp”
------	-------	--	--

Art. II. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Sălaj din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. III. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Ioan Burduja,
secretar de stat

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 28.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Sălaj din subordinea Ministerului Afacerilor Interne pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării, precum și datele de identificare

Nr. de inventar M.F.P. și codul de clasificare	Denumirea și adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Situția juridică		Tipul bunului
				Baza legală a majorării valorii de inventar	În administrare/concesiune	
112084 8.29.13	Palat administrativ, Strada Piața 1 Decembrie 1918 nr. 12, Zalău	S + P + 2E — suprafața construită 1.590 mp; — suprafața construită desfășurată 5.808 mp; — terenul aferent 4.193 mp, CF nr. 62097 Zalău	Valoare palat administrativ: 15.944.000 lei — teren aferent: 1.410.238 lei Valoare totală: 17.354.238 lei	Raport de evaluare nr. 3.616 din 15.04.2019	În administrarea Instituției Prefectului — Județul Sălaj din subordinea Ministerului Afacerilor Interne CUI: 4494780 H.G. nr. 706/1994	Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorilor unor imobile cuprinse
în anexa nr. 19 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului, aflate în administrarea
Administrației Prezidențiale**

Având în vedere dispozițiile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Prezidențiale, astfel cum sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Administrația Prezidențială împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 19 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Ioan Burduja,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor „Complex Palat Cotroceni: imobil — corpuri clădiri administrative și anexe împrejuriri, instalații aferente construcțiilor, drumuri, alei, rețele, terase, gradene și alte elemente de construcții” și „Complex Palat Cotroceni: imobil — corpuri clădiri muzeale”, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Prezidențiale ale căror valori de inventar se actualizează prin majorare

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	4283732	Administrația Prezidențială
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/clădirii în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Tipul bunului	
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	Situția juridică actuală		
159301	8.29.02	Complex Palat Cotroceni: imobil — corpuri clădiri administrative și anexe, împrejuriri, instalații aferente construcțiilor, drumuri, alei, rețele, terase, gradene și alte elemente de construcții	Construcții cu subsol parțial, parter, P + 1E, P + 2E sau P + 3E, cu structuri din beton armat monolit, structuri zidărie din BCA și construcții parțiale din lemn; Sc = 11.053 mp, Sd = 32.026 mp; corpuri de clădiri C4, C5, C6, C7, C8, C9, C11, C12, C13, C14, C15, C16, C17, C18, C19, C20, C21, C22, C23 și C24 CF nr. 58949 Încheiere nr. 440753/7.12.2010 la OCPI București Sector 5 Converse în CF nr. 217584/7.05.2012		Tara: România; județul: Municipiul București; sectorul 5; bd. Prof. Dr. Gheorghe Marinescu nr. 2	2001	405.892.431	Hotărârea Guvernului nr. 1.279/2001	în administrare/în administrare	concesiune/inchiriat/dat cu titlu gratuit	imobil
35891	8.24.01	Complex Palat Cotroceni: imobil — corpuri clădiri muzeale	Include: A. Monument de arhitectură, ansamblu și sit istoric și arheologic, muzeu de interes național. Construcție cu subsol parțial, parter, P + 1E, P + 2E sau P + 3E, datată 1679—1925 și restaurată în 1986. Structura de rezistență din zidărie portantă și cadre de beton armat, cu șarpantă din lemn. Corpuri de clădiri C1 (Sc = 674 mp, Sd = 2.781 mp) C2 (Sc = 982 mp, Sd = 3.583 mp) C3 (Sc = 925 mp, Sd = 2.775 mp) B. Clădire Pavilion acces vizitator muzeu, realizată în anul 1999, cu parter, cu structură din zidărie portantă din cărămidă cu sămburi de beton și învelitoare în terasă; Corp clădire C10 (Sc = Sd = 123 mp) CF nr. 58949 Încheiere nr. 440753/7.12.2010 la OCPI București Sector 5 Converse în CF nr. 217584/7.05.2012		Tara: România; județul: Municipiul București; sectorul 5; bd. Prof. Dr. Gheorghe Marinescu nr. 2	2001	161.205.980	Hotărârea Guvernului nr. 1.279/2001	în administrare		imobil
TOTAL							567.098.411 lei				

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind acordarea cetățeniei române
domnului Manumua Tevita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 131 alin. (1) coroborat cu art. 8² din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă următoarea hotărâre:

Articol unic. — Se acordă cetățenia română domnului Manumua Tevita, cetățean tongan, fiul lui — și al Alosi, născut la data de 12 februarie 1993 în localitatea Tofoa, Tonga, având domiciliul actual în Tonga, Foui, Hihifo, Tongatapu, cu stabilirea domiciliului în străinătate.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 32.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Ion Gabriel Bratu
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială
în Sistem Dual din România

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2018,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Gabriel Bratu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 60.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Graziela Elena Vâjială
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială
în Sistem Dual din România**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2018,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Graziela Elena Vâjială se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 61.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Gabriel Costache
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială
în Sistem Dual din România**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2018,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gabriel Costache se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 62.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Alexandru Mutruc
în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor,
Infrastructurii și Comunicațiilor**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Mutruc se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 63.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Dragoș Mihael Ciuparu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației
și Cercetării**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dragoș Mihael Ciuparu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației și Cercetării.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 64.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normei tehnice privind delimitarea zonelor de protecție și de siguranță aferente capacităților energetice

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) și (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (1) lit. c), precum și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma tehnică privind delimitarea zonelor de protecție și de siguranță aferente capacităților energetice, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2004 privind aprobarea Normativului pentru construcția liniilor aeriene de energie electrică cu tensiuni peste 1.000 V, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004;

b) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2007 pentru aprobarea

Normei tehnice privind delimitarea zonelor de protecție și de siguranță aferente capacităților energetice — revizia I, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 18 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 3 luni de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 20 decembrie 2019.
Nr. 239.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 229780